

[Tove Lindbo Larsen]

at redegørelsen »er den sidste i rækken på grund af beskæring af budgetrammen«.

Menighedsrådsvalgene er offentlige, demokratiske valg, der i et cirkulære er beskrevet analogt med kommunalvalg. Det forekommer derfor helt urimeligt, at Danmarks Statistik vil opføre med at udarbejde statistik over menighedsrådsvalgene.

Statistikken anvendes i stort omfang, ikke mindst af Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, ligesom statistikken er værdifuld for den kirkelige administration centralt som decentralt.

Det vil være interessant at få oplyst, om ministeren er af samme opfattelse som Danmarks Statistik: at det er unødvendigt »at gøre menighedsrådsvalget op«, specielt da det fremgår af menighedsrådenes blad nr. 1, 1987, at Kirkeministeriet ønsker statistikken udarbejdet.

Svar (10/2 87):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

I anledning af spørgsmålet har jeg indhentet følgende oplysninger fra Danmarks Statistik:

Danmarks Statistiks budget for 1986 blev reduceret så kraftigt, at institutionen ikke har kunnet undgå at træffe beslutning om væsentlige begrænsninger i statistikproduktionen.

Et af de mulige spareområder var valgopgørelser, herunder også opgørelsen over menighedsrådsvalgene.

Danmarks Statistiks planer om at indstille opgørelsen af de kommende menighedsrådsvalg (efter 1984-valget) blev meddelt Kirkeministeriet i november 1985.

Danmarks Statistiks styrelse traf herefter beslutning om nedlæggelse af statistikken over menighedsrådsvalgene. Beslutningen herom er omtalt i Danmarks Statistiks beretning 1985 og arbejdsplan frem til 1987 såvel som i Statistiske Efterretninger 1986:14, hvor den sidste opgørelse i rækken af menighedsrådsvalg, for 1984, er offentliggjort.

Der er imidlertid nu fra flere sider rejst ønsker om videreførelse af statistikken over menighedsrådsvalgene, og der har samtidig vist sig mulighed for dækning af Danmarks Statistiks udgifter ved opgørelserne.

Danmarks Statistik påregner derfor at være i stand til at videreføre statistikken over

menighedsrådsvalg, og drøftelser med Kirkeministeriet herom vil blive indledt i nær fremtid.

Spm. nr. S 611

Til *socialministeren* (2/2 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at skaffe sig oplysninger om, i hvilken udstrækning kommuner fører tilsyn med børn anbragt uden for hjemmet?«

Begrundelse

Svaret på spørgsmål nr. S 463 afslører, at ministeren overhovedet ikke har føling med, hvordan kommunerne praktiserer bistandslovens bestemmelser om, at de skal følge de anbragte børns forhold i anbringelsessituationen.

Det er et klart eksempel på, at opfølgningen af det sociale arbejde er underprioriteret i forhold til f.eks. kontrollen med bistandsudbetalingerne.

Svar (6/2 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det tilsyn, der efter bistandsloven skal føres med et barn, der har døgnophold uden for eget hjem, kan ikke omsættes til en formel, der angiver det korrekte antal tilsyn pr. anbragt barn. Hyppigheden af de tilsynsbesøg, der opfylder lovgivningens intentioner, må naturligvis afhænge af det enkelte barn, dets forhold og problemer, årsagerne til døgnopholdet m.v.

Antallet af aflagte tilsynsbesøg kunne måske nok teknisk indberettes som en talstørrelse, men statistik omkring dette emne vil være uden værdi under hensyn til enkelttilfældenes forskelligartethed.

Idet jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. S 463, kan jeg oplyse, at jeg den 20. januar 1987 har anmodet Socialstyrelsen om at være opmærksom på tilsynsspørgsmålet, herunder om der bør ske en yderligere præcisering af tilsynsforpligtelsen i vejledningen om forvaltning af bistandslovens bestemmelser om døgnforanstaltninger, som for tiden er under revision i Socialstyrelsen.

Spm. nr. S 618